

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ... ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥΣ

Δε φτάνει που η Ελλάδα είναι το ανέκδοτο του ΝΑΤΟ, έχει περισσότερους στρατάρχεις από το μεγαλύτερο στρατό του κόσμου, το στρατό των Ηνωμένων Πολιτειών, δε φτάνει που βγαίνουν στη σύνταξη στις τριφερές ηλικίες των 40 και 50, έπαιρναν μπόνους βγαίνοντας και προαγωγή έναν ή δύο βαθμούς. Έτσι, με 2.150 αρχηγούς Γενικού Επιτελείου Στρατού (ΓΕΣ), 9.050 αντιστράτηγους, 7.100 υποστράτηγους, σύνολο καμιά 18.000 στρατηγούς, χρεοκόπησε το Μετοχικό Ταμείο Στρατού. Ο σκληρός πυρήνας του ελληνικού πελατειακού κράτους, καλυμμένος με το προσώπιο του «αντιμνημονιακού αγώνα», λέει ότι λένε όλοι οι Έλληνες: όχι στην ανεργία, όχι στους νέους φόρους, όχι στις μειώσεις μισθών και συντάξεων. Μόλις όμως έρθει η κουβέντα στον περιορισμό της σπατάλης και της λεηλασίας, υπερασπίζονται αδιάλλακτα τα προνόμια τους. Το πελατειακό κράτος ξέρει ότι αν δεν γίνουν μεταρρυθμίσεις, αν δεν σταματήσουν τα ελλείμματα, τα μέτρα αναγκαστικά θα συνεχιστούν. Ξέρει ότι τα κέρδη των ευνοημένων ομάδων για τον υπόλοιπο πληθυσμό της Ελλάδος είναι αδιανόητα.

Γι' αυτό κρύβεται πίσω από την αντίθεση στα μέτρα τα οποία έρχονται, ως αποτέλεσμα της δικιάς τους αδιόλακτης άρνησης να χάσουν το παραμικρό προνόμιο. Εν ονόματι του ελληνικού λαού, υπερασπίζονται προνόμια που πληρώνει ο υπόλοιπος λαός. Όσο μεγαλύτερη η κρυμμένη ιδιοτέλεια και ο κοινωνικός εγωισμός, τόσο πιο φλογερός και επαναστατημένος ο λόγος.

ΟΙ ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ «ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ»

Όπως πάνε –δημοσκοπικά τουλάχιστον– τα πράγματα, ο ηγούμενος του κύριου κορμού της Νέας Δημοκρατίας δεν αποκλείεται να σαλπίζει

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

γενικό προσκλητήριο προς όλα τα παρακλάδια του φιλελεύθερου χώρου, έστω και μετεκλογικά. Διότι, αν τα παρακλάδια αυτά συγκεντρώσουν ποσοστά άνω του 3% και εισέλθουν στη Βουλή, δεν αποκλείεται να συναθροίζονται μεταξύ 10% και 15% και να συγκεντρώνουν γύρω στις 40 πολυτίμες έδρες. Και τα παρακλάδια, για την ώρα, είναι τρία: Οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες», η «Δημοκρατική Συμμαχία» και ο ΛΑΟΣ, παρακλάδια τα οποία θα χιπστούν κυρίως από φιλελεύθερες ψήφους και δευτερευόντως από ψήφους άλλων χώρων. Άλλωστε, σύμφωνα με πληροφορίες μου, αμέσως μετά την εκλογή του νέου προέδρου του ΠΑΣΟΚ, προσκλητήριο θα σαλπίζει και στο Κίνημα, προκειμένου να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του, οι οποίες παρουσιάζουν κεντρόφυγες τάσεις και κινούνται για νέα σχήματα.

Θα νικήσουν οι σάλπιγγες δηλαδή!

ΠΑΣΧΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΣΟΣΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Τα ελληνικά κόμματα παραμένουν ακόμη σε αφαρία. Αντί να δουλέψουν εντατικά, να παρουσιάσουν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την έξοδο από την κρίση, πασχίζουν πώς θα καταγράψουν αύξηση των ποσοστών τους στις εκλογές. Οκέι, θα την καταγράψουν. Και μετά; Τι γίνεται μετά; Ποιος θα κυβερνήσει αυτή την έρμη χώρα; Ποιος θα διαχειριστεί την τύχη της;

Απάντηση σ' αυτό δεν δίνεται από κανέναν. Γιατί ο στόχος είναι τα ψηφουλάκια παραπάνω. Οι παραπάνω βουλευτές στη Βουλή. Και φυσικά, η αυξημένη κρατική επιχορήγηση. Γιατί δεν είδα κανέναν, ούτε το ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ΚΚΕ, ούτε τη ΔΗΜΑΡ του Φώτη Κουβέλη, να πει «ψηφίστε μας και εμείς το πρώτο πράγμα που θα κάνουμε,

θα είναι να παραιτη-θούμε από την κρατική επιχορήγηση. Δεν θέλουμε να είμαστε ίδιοι με τους δύο μεγάλους. Δεν θέλουμε να κόβονται συντάξεις και να παίρνουμε εμείς επιχορηγήσεις».

Ακούσατε κάτι εσείς; Γιατί εγώ δεν ξέρω...

ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΑΤΑΣ»

Το «κίνημα της πατάτας», όπως έχει χαρακτηριστεί η αποδέσμευση των παραγωγών από τα δεσμά των μεσαζόντων, που οδήγησε σε κατακρήμνιση τις λιανικές τιμές πώλησης, αποτελεί μία εξόχως διδακτική ιστορία, που αναδεικνύει και τις παθογένειες αυτής της πλούσιας χώρας που λέγεται Ελλάδα, με τους βραδυκίνητους πολίτες. Μα γιατί επί δεκαετίες οι Έλληνες παραγωγοί γκρίνιαζαν ότι τα προϊόντα τους δεν πιάνουν καλές τιμές, αλλά αδρανούσαν; Γιατί δεν πήραν νωρίτερα τέτοιες πρωτοβουλίες, μόνο έκλειναν τους δρόμους με τα τρακτέρ, όπως βαριόντουσαν πια να κάθονται στους καφενέδες; Όλα αυτά θα μπορούσαν να είχαν συμβεί νωρίτερα. Θα είχαν ωφεληθεί και οι ίδιοι και οι καταναλωτές και

η εθνική οικονομία. Η κοινωνία θα είχε δώσει πολύ νωρίτερα λύσεις στα προβλήματα των Ελλήνων αγροτών και οι μεσάζοντες δεν θα είχαν «κονομήσει» σε βάρος των πολιτών.

Αλλά οι αγρότες δεν «επαναστάτησαν» νωρίτερα γιατί ήταν κι εκείνοι βολεμένοι. Λίγο οι επιδοτήσεις, λίγο οι αποζημιώσεις, το μεροκάματο έβγαине. Κι ας σάπιζαν οι σοδειές στις αποθήκες, περιμένοντας τους μεσάζοντες να κερδοσκοπήσουν και σε βάρος τους και σε βάρος των καταναλωτών. Είχαν θαμπωθεί από την κουλτούρα του σκυλάδικου και την άνεση του τζιπ. «Σπίτι» τους δεν ήταν πια το χωράφι τους, αλλά η καφετέρια του χωριού. Το «κίνημα της πατάτας» αναπτύχθηκε όταν σταμάτησε το πάρτι. Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση «αγρίεψε» γιατί οι αξιωματούχοι των Βρυξελλών κατάλαβαν ότι το χρήμα που έπεφτε τόσα χρόνια στην ελληνική περιφέρεια δεν πήγαινε σε παραγωγικές επενδύσεις, παρά μόνο σε τσέπες. Επίσης, όταν οι καταναλωτές πείστηκαν από τη μείωση των εισοδημάτων, άρα αναγκάστηκαν να προχωρούν σε έλεγχο των τιμών και να γίνονται φειδωλοί στις αγορές τους.

Η έγερση των καταναλωτών αφύπνισε και τους αραχτούς των κάμπων της Ελλάδος. Γιατί ακόμα και μέσα στο προγενέστερο καθεστώς, αυτό της κλιδής και της ραστώνης, υπήρξαν υγιείς δυνάμεις. Είναι αυτές που σήμερα εκδηλώνονται, που παίρνουν την τύχη της Ελλάδος στις πλάτες τους και επιδεικνύουν την αποφασιστικότητα και την εργατικότητα που απαιτούνται για να βγει η Ελλάδα από την κρίση. Υπάρχει σε αυτή τη διαδικασία μία λεπτομέρεια που περνάει μέχρι σήμερα απαρατήρητη.

Ότι δεν χρειάστηκαν παρεμβάσεις, ούτε από το πολιτικό προσωπικό, ούτε από τον κρατικό μηχανισμό για να βγουν από τη χειμερία νάρκη οι υγιείς δυνάμεις της ελληνικής υπαίθρου. Αυτό αποδεικνύει ότι η βούληση της κοινωνίας είναι αυτή που πάντα υπερτερεί και δίνει τις λύσεις. Ειδικά όταν υπάρχει πλούτος, ο οποίος μπορεί να αξιοποιηθεί. Αλλά δείχνει και κάτι άλλο. Ότι η δημιουργία αποτελεί τη μόνη διέξοδο. Οι ευρηματικοί αγρότες δεν πρόκειται να χαθούν, όσο κι αν περικοπούν τα εισοδήματα ή μειωθεί η αξία της περιουσίας τους. Από ένα και μόνο κινδυνεύουν, να εγκλωβιστούν στο κυρίαρχο σήμερα ρεύμα, τη μιζέρια και την απαισιοδοξία, στη λογική του «να υπάρχει πάντα κάποιος να με πληρώνει».

Ιδιότυπες οι προσεχείς εκλογές

Αυτή η εκλογική αναμέτρηση παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον και αξιοσημείωτες ιδιαιτερότητες. Συγκεκριμένα:

Πρώτον, για πρώτη φορά αναμένεται να λάβει σάρκα και οστά το θρυλούμενο αλλά μηδέποτε πιστοποιηθέν «τέλος της μεταπολίτευσης». Δηλαδή, η δομική ρωγμή του δικομματισμού, που θα επιφέρει βαρύ τραύμα στα δύο κόμματα εξουσίας και θα επαναπροσδιορίσει το ρόλο τους στην πολιτική σκηνή. Ακόμη κι αν δεν επιβεβαιωθούν πλήρως οι δημοσκοπήσεις (λυμπατικά ποσοστά σε σύγκριση με το παρελθόν), το βέβαιο είναι ότι το παλιό «μπετόν» στον κομματικό αυλόγυρο δεν υπάρχει πια. Δεύτερον, για πρώτη φορά διαφαίνεται σοβαρό ενδεχόμενο να υπάρξει πολύκομματική Βουλή, καθώς πάνω από δέκα σχηματισμοί διεκδικούν με αξιώσεις την είσοδό τους στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Τουλάχιστον αυτό δείχνουν μέχρι στιγμής οι δημοσκοπήσεις, οι οποίες –ειρήσθω εν παρόδω– είναι στην πλειονότητά τους περισσότερο αντιπροσωπευτικές από ποτέ.

Τρίτον, για πρώτη φορά στα χρόνια της μεταπολίτευσης η Αριστερά φαίνεται να συγκεντρώνει συνολικά τόσο μεγάλο ποσοστό. Εδώ ισχύει –ως γεγονός αντιστρόφως ανάλογο– ότι και για τα δύο ελληνικά κόμματα εξουσίας έως

ότι αφορά τον επαναπροσδιορισμό του ρόλου. Με μια κρίσιμη διαφορά: ενώ οι πυλώνες του δικομματισμού ενδέχεται να συνεργαστούν και να συγκροτήσουν κυβέρνηση συνεργασίας, στην περίπτωση της Αριστεράς, αυτό προβάλει απολύτως ανέφικτο. Τέταρτον, για πρώτη φορά ενδέχεται να εισέλθει στη Βουλή ένας σχηματισμός φασιστικών προδιαγραφών και

συμπεριφοράς, όπως είναι η «Χρυσή Αυγή». Θλιβερή εξέλιξη, αλλά απολύτως εξηγήσιμη: η φαιά δράκα δεν αξιοποίησε απλώς τη γενική τραγική κατάσταση της κοινωνίας, αλλά εκμεταλλεύτηκε το κενό που αφήνουν στο θέμα της μετανάστευσης οι εξοργιστικές αφέλιες και η μωυπία της Αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ.

Πέμπτον, για πρώτη φορά μπορεί να πει

κανείς με βεβαιότητα ότι επέρχεται οριστικά το τέλος των δυναστειών που κυβερνούν επί δεκαετίες την Ελλάδα. Την έκλειψη του Καραμανλισμού, μετά την ήττα του Κώστα Καραμανλή στις προηγούμενες εκλογές, έρχεται να συνοδεύσει το τέλος του Παπανδρεϊσμού και η εξέλιξη του Μητσοτακισμού από τον ελληνικό πολιτικό χάρτη. Έκτον, για πρώτη φορά το προεκλογικό κλίμα που θα διαμορφωθεί θα είναι ιδιότυπο και εντελώς διαφορετικό, σε σύγκριση με οπδήποτε είχαν συνήθει οι Έλληνες κατά το παρελθόν. Η απελπισία και η συσσωρευμένη οργή κατά του δικομματισμού προϊδεάζουν για ταραχώδες πεδίο. Τα μέχρι στιγμής δείγματα είναι σαφή: γασούρτα, προπηλακισμοί, μούτζες και απροκάλυπτα εχθρικές διαθέσεις. Έβδομον και τελευταίο: Για πρώτη φορά, τα κόμματα εξουσίας δεσμεύονται προεκλογικά για συνέχιση της ίδιας πολιτικής, ενδίδοντας πλήρως σε έξωθεν απροσχημάτιστες αξιώσεις. Πρόκειται για επιχείρηση δραστικής αλλοίωσης της λαϊκής θέλησης, που συνοδεύεται καιρό τώρα από τρομώδη προπαγάνδα και ιταμά εκβιαστικά διλήμματα. Μ' άλλα λόγια, επιχειρείται η υπονόμευση του δημοκρατικού στοιχείου και η αποδιάρθρωση της συνταγματικής τάξης.

Πού; Στην κοιτίδα της Δημοκρατίας!